

De kloof overbruggen tussen Goed en Kwaad

Uit hoofdstuk 10 van [Faith Undone](#)¹ door Roger Oakland; 18-8-2008

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

De verleiding van Eva door de slang in Eden, namelijk dat wij als God kunnen zijn², blijft de mensheid tot op deze dag belagen. Het is Satans plan de kloof tussen hemzelf en God te verkleinen en zelfs te dichten (dat hoopt hij althans). De volgende verklaring zegt het goed:

“Het is belangrijk te begrijpen dat Satan niet eenvoudig mensen naar de donkere kant probeert te trekken in een goed versus kwaad conflict. Eigenlijk probeert hij helemaal de kloof te dichten tussen hemzelf en God, en tussen goed en kwaad. Als we deze benadering begrijpen zal dit ons helpen te zien waarom Thomas Merton zei dat iedereen reeds verenigd is met God, of waarom Jack Canfield zei dat hij God voelt vloeien doorheen alle dingen. Alle betekent alle, niets uitgezonderd. Zo’n een redenering impliceert dat God Zijn heerlijkheid heeft gegeven aan alle dingen in de schepping; en omdat Satan deel uitmaakt van de schepping, deelt hij ook in deze heerlijkheid, en dus is hij ‘de Allerhoogste gelijk’³”.[1]

Wanneer dezen van de Emerging Church⁴ (opkomende kerk) mensen trachten te overtuigen dat wij nodig de kloof moeten overbruggen tussen christenen (of Christus-volgelingen, zoals zij het noemen) en niet-christenen, dan bedoelen zij daarmee helemaal niet dat wij onze hand moeten uitreiken naar de ongeredden om hen het Evangelie mee te delen. Zij hebben het over het bereiken van een consensus, een gemeenschappelijke grond. Leonard Sweet legt uit:

“De sleutel om de grillige wateren te bevaren van de postmoderniteit is niet enig evenwicht te zoeken, of een ‘veilige middenweg’ te gaan, maar de golven te beheersen en de tegengestelden te overbruggen, in het bijzonder waar ze convergeren in verzoening en verlichting”.[2]

Het vergt een weinig denken om uit te vissen wat Sweet bedoelt met deze verklaring, maar wanneer hij spreekt over het overbruggen van tegengestelden, verwijst hij naar een bestaande kloof tussen goed en kwaad. Deze spanning tussen de twee wordt dualisme⁵ genoemd, en in de kern van het occultisme bestaat de inspanning om die te vernietigen. Als die kloof echt kon gedicht worden, dan zouden Satan en God gelijk zijn. De Bijbel zegt duidelijk dat dit nooit zal gebeuren, maar zegt ook dat dit wel Satans verlangen is:

“Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o morgenster, gij zoon des dageraads! Hoe zijt gij ter aarde neergehouden, gij, die de heidenen krenkte! En zeide in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten op de berg der samenkomst aan de zijden van het noorden. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal de Allerhoogste gelijk worden. Ja, in de hel zult gij neergestoten worden, aan de zijden van de kuil!” (Jesaja 14:12-15).

Deze misleidende inspanning om alle dingen te verenigen, om de mensen de optie te geven hun eigen religieuze praktijken te blijven onderhouden, daarbij aangevend dat zij zichzelf niet eens christen hoeven te noemen, is een geestelijke schuifaf en een teniet doen van het christelijk geloof.

¹ http://www.lighthouse-trails.com/mm5/merchant.mvc?Screen=PROD&Store_Code=LTP&Product_Code=FA

² Genesis 3:5.

³ Satan in Jesaja 14:14: “Ik zal de Allerhoogste gelijk worden”.

⁴ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingChurch.pdf>

⁵ Dualisme: Het aannemen van twee tegenover of onafhankelijk naast elkaar staande beginselen ter verklaring van de werkelijkheid (Van Dale).

Samir Selmanovic werd opgevoed in een Europees moslimgezin, en daarna diende hij als een zevendedags-adventist⁶ in de VS. Vandaag helpt hij bij de ontwikkeling van de emerging church wegens zijn rol in de Coordinating Group at Emergent Village en zijn leiderschap in Re-church Network. Selmanovic bezit enkel interessante en alarmerende zienswijzen op het Christendom. Hij zegt:

“De emerging church beweging is ertoe gekomen te geloven dat de ultieme context van de spirituele aspiraties van een volgeling van Jezus Christus niet het Christendom is maar veeleer het koninkrijk van God ... te geloven dat God ertoe beperkt is [tot het Christendom] zou een poging zijn God te besturen. Als men meent dat Christus beperkt is tot het Christendom, dan heeft men een god gekozen die niet soeverein is. Søren Kierkegaard argumenteerde dat van het moment dat men beslist een christen te worden, men dan onderhevig is aan afgoderij”.[3]

Op Selmanovic's website, Faith House Project, presenteert hij een intergeloofsvisie die zal:

“... zoeken om progressieve joden, christenen, moslims, en geestelijk zoekenden zonder geloof, ertoe te brengen een intergeloofsgemeenschap te worden ten goede van de wereld. Wij hebben één wereld en één God”.[4]

Terwijl Selmanovic zegt dat hij christenen insluit in deze interspirituele droom voor de wereld, maakt hij wel duidelijk dat alhoewel zij kunnen inbegrepen worden, zij in geen opzicht de houders zijn van een exclusieve waarheid. Hij zegt:

“Is onze religie [Christendom] de enige die de ware betekenis verstaat van het leven? Of plaatst God zijn waarheid ook in anderen? Wel, God beslist, en niet wij. Het evangelie is niet óns evangelie, maar het evangelie is van Gods koninkrijk, en hetgeen toebehoort aan het koninkrijk van God kan niet geroofd worden door het Christendom”.[5]

Alhoewel het waar is dat het God is die beslist waar Hij de waarheid zal plaatsen, heeft Hij reeds een beslissing gemaakt. En het antwoord hierop wordt in de Bijbel gevonden. Wanneer Selmanovic de vraag stelt of het Christendom de enige religie is die de ware betekenis van het leven begrijpt, dan is het antwoord ja. Hoe kan een boeddhist of een hindoe of een moslim ten volle de waarheid begrijpen wanneer hun religies de Redder negeren die voor hun zonden stierf?

Alice Bailey

Alhoewel wereldreligies sommige morele voorschriften kunnen gemeen hebben (niet liegen, stelen, enz.), is het kernwezen van het Christendom (verlossing) radicaal verschillend van al deze religies. Interspiritualiteit kan nobel schijnen aan de oppervlakte, maar in feite vergemakkelijken Selmanovic en de andere emerging church leiders, de vernieuwing van de kerken overeenkomstig occultiste Alice Bailey⁷. In haar vernieuwing blijft iedereen divers (blijven bij hun eigen religie), maar verenigd in perspectief, zonder enige religie die een unieke kant van de waarheid claimt. Met andere woorden: alle religies leiden naar dezelfde bestemming en emaneren vanuit dezelfde bron. En, uiteraard, geloofde Bailey dat “een komende”[6], die zij Christus noemde, op het toneel zou verschijnen om de verenigde mensheid te leiden naar een tijdperk van wereldomvattende vrede. Maar, je kan er zeker van zijn dat indien zo'n scenario zou plaatsvinden, zoals Bailey voorspelde, er geen plaats zou zijn voor degenen die vasthouden aan bijbelse waarheid.

Zoals dat het geval is met zovele emergente leiders, danst rond Salmanovics obscure theologie zijn verwarrende taal, of hij dat nu zich realiseert of niet. Droevig voor hen die verloren zijn en de weg willen vinden, biedt de emerging beweging verwarring in plaats van helderheid. Ze vervaagt, zoniet vernietigt, de muren van onderscheid tussen goed en kwaad, waarheid en leugen, en laat de mensen

⁶ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/7dagsadventisme.pdf>

⁷ “Bailey, Alice Ann, geb. Le Trobe-Bateman (1880 - 1949), aanvankelijk actief lid van de theosofische beweging. Zij beweerde paranormaal contact te hebben met een hogere meester onder wiens invloed zij vele boeken schreef. In 1920 trad zij na een conflict uit de theosofische beweging en stichtte een eigen organisatie, in 1923 omgedoopt tot Arcane School. De visies van Bailey zijn niet fundamenteel verschillend van die van de oudere theosofie. Opvallend is wel haar belangstelling voor de wederkomst van de Christus. Om deze nieuwe tijd voor te bereiden richtte ze in 1937 de Groep van Nieuwe Werelddienaren op. Na de Tweede Wereldoorlog stimuleerde ze in haar The reappearance of the Christ het denken hierover. Een van de werelddienaren is Benjamin Creme (geb. 1922), die aan het eind van de jaren zeventig aankondigde dat in 1982 Maitreya de Christus zou verschijnen” (Encarta 2002).

achter al struikelend over een woest pad, in de hoop wat licht te vinden. In scherp contrast beval Jezus gelovigen om als lichtbakens te zijn in deze donkere wereld, waarbij zij het Woord van God uitdragen naar een stervende generatie.

Laat ons in de tijd waarin wij nu leven, niet snel bedrogen worden, maar laten we zorg dragen voor de woorden die leven en echte vrede schenken:

“U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn” (Mattheüs 5:14-15).

Noten:

1. Ray Yungen, *A Time of Departing*, p. 108.
2. Leonard Sweet, *Soul Tsunami*, p. 163.
3. Doug Pagitt and Tony Jones, *An Emergent Manifesto of Hope*, Samir Selmanovic section, “The Sweet Problem of Inclusiveness,” pp. 192-193.
4. From Faith House Project website: http://samirselmanovic.typepad.com/faith_house/2.WhatIsFaithHouseProject.pdf.
5. Doug Pagitt and Tony Jones, *An Emergent Manifesto of Hope*, p. 194.
6. Alice Bailey, *The Externalization of the Hierarchy*.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm